

Geni sota els astres

Geni i figura. Adrià Puntí va inaugurar ahir el festival Tempo sota les Estrelles de Girona en un recital a l'altura de les seves nits més inusitades. Els seus seguidors ja saben de quin peu calça, malgrat que sovint vagi coix. I els novells, que anit n'hi havia molts, ara ja el coneixen. Anys lluny queda l'època Umpah-pah, els primers anys rockandrollers d'Adrià Puntí i la metamorfosi cap al seu imaginari germà Josep Puntí. Sobre l'escenari, hi continua havent el gran geni del veïnat de Salt, el virtuós amb la guitarra i el piano, el trencador d'ànimes amb la seva veu i les seves lletres. Però ara l'espectacle, com el d'ahir a la plaça dels Jurats, és un viatge al seu inframon i un laboratori de proves constant. Experiments constants que fa amb les seves noves cançons, com ara La meva xicota fa morros, la peça amb què va començar el concert, o també amb els grans temes com ara Cor agre transformats fins a ser gairebé irrecognoscibles i reduïts a la mínima lletra. "Soc com soc, m'és igual d'on vinc", etziba la cançó del primer disc en solitari Pepalallarga i... Cançons inacabades –Cau la tristesa–, d'altres que busquen la complicitat amb el públic –La clau de girar el taller– o buscant inspiració fent rimar noms de begudes ensucrades amb tornades a la guitarra infinites. "Cal estar sempre embriagat, de vi, de poesia o de virtut", exclama mentre s'encén una cigarreta. Mans al piano, cigarreta als llavis i l'extraordinària El boig del telèfon roig. Tot seguit Sardana en un blues, les dues del penúltim disc, La clau de girar el taller; per acabar recuperant De muda en muda, de Maria, un disc dedicat a la seva mare. Ahir, compungit, Adrià Puntí va fer moltes referències al seu pare, que fa poc més d'un any que va morir. Amb Prohibit i Mirall capgirat va començar un llarg tram final de concert irregular, però que el gran mestre va rematar amb una traca final extraordinària: Sí i Ull per ull, ressuscitant del bucle en què havia entrat ja tocant les dotze de la nit. "Per més que caiguís en un pou gris, pots donar-li el tomb al desastre, dir-li adeu amb un gest carinyós", proclama Puntí, un desig compartit.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 31-07-2019, Pàgina 30

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1644102-genisotaelsastres.html>